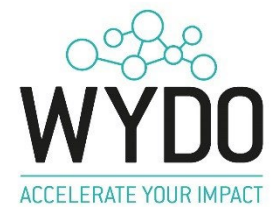

Hobbels op Innovatieve Wegen

Groefonds BBC 20250414

- In onze race richting milieuvriendelijke innovatieve producten zijn er een aantal obstakels aan te wijzen waardoor de voortgang ernstig wordt belemmerd
- We hebben het over verplichte testen en test opzetten welke niet goed “passen” op de producten die ontwikkeld worden, op de innovaties zeg maar
- Waarvan de voorschriften en / of methodes niet mee kunnen komen en nooit bedoeld zijn voor deze innovatieve producten en bijhorende aanvragen omdat deze gebaseerd zijn op fossiele grondstoffen en de functionaliteit daarvan
- Deze obstakels behelzen gewenste of verplichte certificeringen en normeringen maar evenzeer REACH en Ctgb (College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en Biociden) aanvragen
- We willen aan de hand van 3 willekeurige voorstellen duiden waar we tegenaan lopen en waardoor we vertraging oplopen of mogelijk innovaties moeten beëindigen, vaak in latere stadia dus na ferme investeringen
- We zijn benieuwd of anderen hier ook tegenaan lopen en bespreken graag hoe deze barrières te slechten

Flower Power Muurverf: EcoLabel Eisen

- Recent heeft WYDO / KVVV een innovatieve muurverf ontwikkeld, Flower Power
- Deze nieuwe muurverf is Titaandioxide vrij
- Titaandioxide heeft een erg hoge Carbon Footprint en zeer zware milieubelasting
- Titaandioxide ligt geopolitiek gevoelig
- De Flower Power muurverf is aangekleurd met Natuurlijke Kleuren en beschermd door Natuurlijke UV beschermers
- Grondstoffen komen allemaal uit Europa
- De Flower Power muurverf is biodegradeerbaar / composteerbaar
- Deze muurverf is 99 % fossiel vrij, 65 % BioBased, de beste muurverf tot nu toe is 40 % BioBased (NEN 16640)
- En deze muurverf heeft maar 1/6 van de Carbon Footprint / Milieu impact t.o.v. de beste muurverf tot nu toe
- Echt iets voor een EU-EcoLabel certificering. EU-Ecolabel is het officiële Europese Milieukeurmerk
- Toch ????

Flower Power Muurverf: EcoLabel Eisen

- Nou, nee eigenlijk
- EcoLabel eist dekking. Daarbij mag de hoeveelheid Titaandioxide welke gebruikt wordt naar beneden toe worden afgeschaald, graag zelfs, mits de dekking blijft
- Maar de Titaandioxide content mag niet naar nul afschalen

- Daar voldoet de Flower Power muurverf niet aan, want deze muurverf is Titaandioxide vrij
- En dus kan deze zeer milieu vriendelijke muurverf niet het officiële EU-Ecolabel Europese Milieukeurmerk krijgen.....

- Discussies met SMK / EcoLabel hebben nog geen resultaat opgeleverd, regels zijn immers regels.....

SolidLux: Residuals Bepalingen

- WYDO heeft SolidLux ontwikkeld, een product met een extreme performance
- SolidLux droogt m.b.v. UV-uitharding binnen een seconde, en is direct daarna te belasten
- Het is niet mogelijk de slijtvastheid te bepalen, de apparatuur gaat eerder kapot dan de coating
- Het product is oplosmiddel vrij en extreem duurzaam
- Het is een product dat bestaat uit monomeren, die m.b.v. UV licht worden gepolymeriseerd tot de sterke coating min of meer vergelijkbaar met de vullingen bij de tandarts
- Monomeren hebben een karakteristieke geur, na polymerisatie niet meer
- We wilden daarom SolidLux na UV uitharding laten controleren op de aanwezigheid van residuele monomeren en geur
- Daar zijn vaste test protocols voor (ISO 16000 – 3 – 6 – 9 – 11), we laten dat extern uitvoeren
- Eitje toch ????

SolidLux: Residuals Bepalingen

- Testen kwamen terug, enorm hoog aandeel monomeren (?)
- Wat bleek, men had niet uitgehard m.b.v. UV licht maar de SolidLux na applicatie aan de lucht laten drogen
- Het droogt niet aan de lucht

- Conclaf: test instituut weigerde met UV licht uit te harden omdat dit niet in de voorschriften stond van de ISO / NEN
- Daar stond in dat het aan de lucht moet drogen
- SolidLux bevat geen oplosmiddel en polymeriseert niet aan de lucht, de film wordt niet gevormd

- Daarop zijn we naar Denemarken gegaan en daar heeft men SolidLux onder dezelfde ISO / NEN normen gewoon m.b.v. UV licht uitgehard
- Gelukkig bleken er inderdaad geen monomeren meer aanwezig te zijn na de analyse (beneden de detectiegrens)

- Discussie met de uitvoerende organisatie in Nederland hielpen niet, regels zijn immers regels, we moesten uitwijken naar Denemarken.....

Sting Additives: Biodegradatie Studies

- WYDO heeft een bijzonder multifunctioneel additief ontwikkeld met unieke eigenschappen
- Na 7 jaar ontwikkeling is het product op eigen benen gaan staan, Sting Additives is opgericht en is begonnen met de vercommercialisering
- Product moet aan de REACH voorwaarden voldoen, maar omdat het een polymeer is hebben we het onder de Polymer Exempt gefiled, wat standaard is
- Wetende dat de Polymer Exempt gaat verdwijnen sorteren we op dit moment wel voor op het “normale” REACH traject
- Daar maken Biodegradatie studies deel van uit
- Biodegradatie studies laten we extern uitvoeren, daar zijn ISO / NEN richtlijnen voor
- Mooi, dan is dat geregeld toch ????

Sting Additives: Biodegradatie Studies

- Dit type materialen blijkt uit vele, vele studies en gepubliceerde data, is niet geschikt om volgens de geldende richtlijnen te worden getest
- De resultaten zijn onbetrouwbaar en laten stelselmatig te lage en statistisch niet relevante variante waardes zien
- Hierdoor is inherent of ready biodegradability niet of uiterst moeizaam te bereiken
- WYDO heeft samen met het test laboratorium getracht openingen te bewerkstelligen i.v.m. dit type materialen en goede methodes om ze te laten testen
- We zijn op louter weerstand gestuit, niet van het test laboratorium die het met ons eens zijn en mee willen werken (en de kennis meer dan in huis hebben), maar op de richtlijnen en overheid instanties
- Dit betekent *de facto* dat innovatieve materialen geen kans krijgen omdat de tests niet aangepast mogen worden of dat men er zelfs niet over na wil denken dat te gaan doen. Mee te willen denken.....
- Dat is de remmende voorspog in een onverwachte vermomming....

- Daarnaast:
- Het CtgB staat niet open voor discussie over nieuwe insteek voor toelating nieuwe innovatieve duurzame producten en dit vormt daardoor een onneembare hindernis, zowel qua tijd, qua kosten als onzekere uitkomst
- In Nederland is dit zo, in sommige buitenlandse landen gaat men daar anders mee om en denkt actief mee waardoor buitenlandse certificering aantrekkelijk lijkt
- Dat is toch bijzonder in de EU, waar Nederland stelselmatig het braafste jongetje uit de klas lijkt te zijn maar de richtlijnen wel Europees identiek zijn maar niet hoe er mee om wordt gegaan

Wat te doen ?

- Lopen andere innovatieve bedrijven hier ook tegenaan? Is dit herkenbaar ?
- In welke andere sectoren speelt dit, zijn daar voorbeelden van ?
- Zijn alle richtlijnen en instanties zo rigide of wisselt dit per sector ?
- Wat is de beste tactiek om hiermee om te gaan ?
 - In overleg met instanties en bedrijven de richtlijnen aanpassen en geschikt maken voor innovaties ?
 - Parallele ‘eigen’ richtlijnen opstellen met gelijkgestemden ?
 - Uitwijken naar andere routes / buitenland ?
- Bij welke voorbeelden is een werkende oplossing gevonden ? Hoe kunnen we daarvan leren ?
- Is het nuttig / nodig om hier een “meedenkend” gremium voor op te zetten om aan deze zijde mee te innoveren ?

*Als Nederland echt wil innoveren en verduurzamen
moeten de richtlijnen en controlerende instanties mee-innoveren*

